

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.126 van 4 juni 2003
in de zaak A. 128.222/VII-28.144**

In zake : Dirk BLOMME,
die woonplaats kiest bij
Advocaten C. DE WOLF en K. ROELANDT,
kantoor houdende te MAARKEDAL,
Etikhovestraat 6

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Vaartstraat 64.

tussenkomen partij :

de n.v. DOSSCHE MILLS & BAKERY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DEKETELAERE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Meir 24.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk BLOMME op 18 oktober 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw van 22 augustus 2002 houdende definitieve uitspraak, na een vergunning op proef, aan de n.v. DOSSCHE MILLS & BAKERY, om een vergunde graanmaalterij, gelegen te 9800 Deinze, Tolpoortstraat 40, verder te exploiteren en te veranderen door wijziging en uitbreiding;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2003, op welke datum de zaak in verderzetting werd uitgesteld tot 15 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. ROELANDT, die verschijnt voor de verzoeker, van Advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat M. DEKETELAERE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging

Overwegende dat de n.v. DOSSCHE MILLS & BAKERY met een verzoekschrift van 13 november 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De tussenkomende partij exploiteert een graanmaalderij aan de Tolpoortstraat nr. 40 in het centrum van Deinze. De inrichting ligt in gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, volledig omgeven door woongebied, en is reeds meer dan een eeuw ter plaatse gevestigd. Verzoeker woont in de Tolpoortstraat nr. 64, in de onmiddellijke omgeving van de inrichting.

2.2. Op 30 mei 1986 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een exploitatievergunning voor de verdere exploitatie van de graanmaalderij, voor een termijn van vijftien jaar.

2.3. Op 24 augustus 2000 verleent de bestendige deputatie een milieuvergunning voor de hernieuwing en verandering van de inrichting, voor een termijn van twintig jaar. Na een administratief beroep door de afdeling Milieuvergunningen Oost-Vlaanderen, wordt op 23 maart 2001 de vergunning vervangen door een vergunning op proef, voor een termijn tot 23 augustus 2003.

De vergunning heeft volgend voorwerp :

- het lozen van max. 3,5 m³/uur en 35 m³/dag bedrijfsafvalwater in de Leie;
- het lozen van max. 0,65 m³/uur huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering van de Tolpoortstraat;
- twee oliegekoelde transformatoren van 1.250 kVA elk;
- vijf batterijladers met een gezamenlijk vermogen van 11 kW;
- een stalplaats voor max. 20 vrachtwagens;
- een wasinrichting voor het reinigen van max. 10 voertuigen per week;
- drie compressoren met een vermogen van 37 kW en 25,5 kW (2x) en koelinstallaties met een gezamenlijk vermogen van 74 kW;
- de opslag van 1.404 l diverse gassen in verplaatsbare recipiënten (150 l zuurstof, 100 l atal, 50 l stikstof, 70 l argon, 350 l acetyleen, 20 l inarc en 664 l propaan);
- de opslag van 4.910 kg schadelijke, irriterende en corrosieve stoffen;
- de opslag van 200 l petroleum in een vat;
- de opslag van 134.000 l P3-producten in bovengronds enkelwandige houders (93.000 l diesel, 1.000 l afvalolie en 30.000 l, 6.000 l en 4.000 l stookolie);
- een verdeelslang voor diesel voor de bevoorrading van eigen voertuigen;
- de opslag van 2.155 kg gevaarlijke stoffen in verpakkingen van max. 25 l of 25 kg;
- diverse houtbewerkingstoestellen met een gezamenlijk vermogen van 18,5 kW;
- de opslag van 750 m³ houten paletten, deels in een gesloten ruimte en deels in openlucht;
- de opslag van 10 ton PVC-paletten in een lokaal;
- een kwaliteitslabo;
- diverse metaalbewerkingsmachines met een gezamenlijk vermogen van 44,7 kW;
- een ontvettingsbad van 200 l voor metalen;
- de opslag van 150 ton papieren verpakkingsmateriaal;
- een stoomketel met een waterinhoud van 3.500 l;

- vijf stookinstallaties met een totaal thermisch vermogen van 1.516 kW (1.042,5 kW, 234,5 kW, 98,2 kW, 97,6 kW en 45,3 kW);
- een proefbakkerij met een gezamenlijk vermogen van 30 kW; een graanmaalterij met een totaal geïnstalleerd vermogen van 4.588,75 kW (1.958,75 kW voor bewerking en 2 630 kW voor transport);
- de opslag van 29.882 m³ granen, bloem en bijproducten in silo's.

Er worden bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd. Met betrekking tot geluidshinder wordt het volgende bepaald :

"- De exploitant dient het specifieke geluid van de inrichting te evalueren door het uitvoeren van een nieuw geactualiseerd volledig akoestisch onderzoek zoals beschreven in bijlage 4.5.2 van titel II van het VLAREM. De inrichting dient hierbij getoetst te worden aan de voorwaarden vervat in afdeling 4.5.3 van titel II van het Vlarem (voorwaarden voor nieuwe inrichtingen en voor veranderingen van bestaande inrichtingen). Indien nodig dient een saneringsplan voor geluidshinder zoals beschreven in bijlage 4.5.3 van titel II van het VLAREM uitgewerkt en uitgevoerd.

Deze documenten dienen binnen een termijn van vier maand na ondertekening van onderhavig besluit ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de provinciale entiteit van de Afdeling milieu-inspectie alsook ter kennisgeving aan het hoofdbestuur van de Afdeling Milieuvergunningen.

De vereiste saneringsmaatregelen worden zo snel als mogelijk uitgevoerd.

- Na uitvoering van de saneringsmaatregelen laat de exploitant binnen het jaar na datum van ondertekening van onderhavig besluit, en mits het in acht nemen van de termijn van rapportage, zoals hierna vermeld, een tweede volledig akoestisch onderzoek uitvoeren, waaruit moet blijken dat de geluidsnormen van afdeling 4.5.3 van titel II van het Vlarem steeds gerespecteerd worden. Het rapport van dit laatste onderzoek wordt uiterlijk één jaar na datum van ondertekening van dit besluit ter goedkeuring voorgelegd aan de provinciale entiteit van de Afdeling milieu-inspectie en ter kennisgeving overgemaakt aan het hoofdbestuur van de Afdeling Milieuvergunningen".

De tussenkomende partij dient tegen deze beslissing een annulatieberoep in (A. 105.205/VII-23.824). Deze zaak is nog hangende.

2.4. Voor de definitieve vergunning adviseren de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie gunstig. Beide laatste instanties stellen als bijzondere vergunningsvoorwaarde het opleggen voor van een volledig akoestisch onderzoek, waarvan het rapport vóór 1 december 2002 dient voorgelegd aan de afdeling Milieu-inspectie; de Vlaamse Milieumaatschappij verleent nadien nog een advies, waarin ze stelt niet het in de proefvergunning opgelegde rapport te hebben ontvangen, en

verwijst naar een eerder verleend advies, dat echter niet in het dossier is terug te vinden.

2.5. Op 22 augustus 2002 wordt de bestreden beslissing genomen : er wordt een definitieve vergunning verleend. De motivering inzake geluidshinder luidt als volgt :

"Gelet op het feit dat het gebied volledig omgeven is door woongebied (centrum Deinze); dat de inrichting zich bevindt tussen de Leie en de Tolpoortstraat, een drukke winkelstraat met naast de vele winkels ook woongelegenheden op de verdiepingen van de huizen; dat bovendien in de onmiddellijke omgeving nog enkele scholen gevestigd zijn; dat in de Guido Gezellestraat zich een school voor secundair onderwijs bevindt waarvan de gebouwen zich uitstrekken tot vlak tegen de perceelsgrens van de graanmaaldery;

(...)

Overwegende dat de vergunning op proef werd verleend op basis van volgende feiten :

'(...)

- evaluatie van de genomen maatregelen om de geluidshinder te beperken tot een aanvaardbaar niveau;

(...)'

dat de vereiste maatregelen en rapporteringsplicht werden opgenomen als bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden in de proefvergunning;

Overwegende dat het evaluatieverslag van de afdeling Milieu-inspectie het volgende stelt :

- Aspect geluid: op 21 augustus 2001 heeft het bedrijf de verslaggeving van een volledig akoestisch onderzoek / saneringsplan verstuurd, uitgevoerd door erkend geluidsdeskundige SGS en gedateerd juni 2001; het deelverslag akoestisch onderzoek geeft de meetresultaten van gedane metingen bij bedrijfstoestand met normale exploitatie en verschillende geluidsbronnen in werking, welke waarden werden beoordeeld op basis van de geluidsvoorwaarden voor bestaande inrichtingen; het vermeld onderzoek toonde aan dat de overschrijding van de geluidsvoorwaarden van titel II van het Vlarem vrij drastisch zijn, voor zowel de basisactiviteit op continue basis als voor laad- en los-verrichtingen die niet plaatsvinden 's nachts noch tijdens het weekend; het saneringsplan met de noodzakelijke geluidsreductie per bron, de aard van de maatregelen en hun gefaseerde aanpak werd afgeleid uit een theoretische simulatiestudie; het akoestisch onderzoek / saneringsplan droeg aanvankelijk niet onze goedkeuring gelet op de opmerkingen bij dit rapport waarover het bedrijf werd ingelicht met aanmaning van 4 september 2001; de aanmaning was als volgt verwoord :

'1. De meetwaarden dienen getoetst aan de geluidsvoorwaarden vervat in afdeling 4.5.3. van Vlarem II voor nieuwe inrichtingen of veranderingen van bestaande inrichtingen, zoals opgelegd in de bijzondere voorwaarden 21 m.b.t. het geluidsaspect van de milieuvergunning verleend door de Vlaamse minister van datum 23 maart 2001.

2. Geen uitvoeringstermijnen van saneringsmaatregelen zijn meegedeeld, noch is het saneringsplan ondertekend door de exploitant. Op dit vlak is niet voldaan aan de vereisten van bijlage 4.5.3. van Vlarem II.

Gelet op de omvang van de vereiste geluidssanering acht ik het wenselijk dat de maatregelen met vereiste geluidsreductie, zoals deze zijn voorgesteld in

tabel 16 van het voorgelegd rapport, worden getoetst op hun technische en economische haalbaarheid.

Ik kan mij in beginsel akkoord verklaren met een gefaseerd uitvoeringsplan mits tussentijdse controlemetingen naar het bekomen resultaat'.

In antwoord op deze aanmaning deelt het bedrijf op 8 oktober 2001 volgende gegevens mee :

1. De meetwaarden zijn inderdaad getoetst aan de voorwaarden voor bestaande inrichtingen. We menen dat deze van toepassing zijn. Dienaangaande hebben wij beroep ingediend bij de Raad van State.

2. een gedetailleerde en door de exploitant ondertekende tijdsplanning op basis van de aanbevelingen van het saneringsplan.

De tijdsplanning voorziet volgende fasering: beëindiging van de sanering voor de bronnen nacht en avond tegen respectievelijk 5 april 2002 en 5 mei 2002; een tussentijdse evaluatie via metingen tegen 31 mei 2002; einde sanering bronnen overdag tegen 1 december 2002 en beoordeling resultaat via metingen 31 januari 2003.'

Het inspectiebezoek op 3 mei 2002 aan het bedrijf had als voorwerp de opvolging van het saneringsplan en van de tijdsplanning. Naar praktische uitvoering toe is het saneringsplan door het bedrijf nader aangevuld en geconcretiseerd. Over de aard van maatregelen en stand van uitvoering wordt gerapporteerd in de 'update 29 april 2002 - geluidsbeheersingsmaatregelen'. Op bronnen met belangrijke impact tijdens de avond- en nachtperiode zijn reeds maatregelen genomen. Voor het molengebouw gaat het om maatregelen van volgende aard: samenvoeging van uitlaten, plaatsen dempers, vernieuwing dakbedekking, akoestische behandeling van ramen en wanden in de omgeving van zeer luidruchtige installaties, sluiten van dakroosters tijdens de nachtperiode,... Nog uit te voeren maatregelen zijn voornamelijk gericht op de behandeling van ramen (dichtmetsen, dichtmaken met sandwichpanelen,...) en overige akoestisch zwakke plaatsen in wanden. De verluchting of ventilatie van werkplaatsen wordt gewaarborgd door het plaatsen van verluchttingsroosters met aanzuigdemping. Het effect van organisatorische maatregelen hangt af van de medewerking van de exploitant om deze stipt toe te passen. Als organisatorische maatregelen zijn genomen: beperking scheepslossing en verlading van vrachtwagens tot de dagperiode en het sluiten van de dakroosters in het molengebouw tijdens de nachtperiode. Het resultaat van uitgevoerde en geplande maatregelen van het saneringsplan (aangepaste versie door bedrijf - update 29 april 2002) werd ingeschat op basis van een simulatieberekening waarvan melding in het verslag van deskundige SGS van 17 april 2002. De berekening geeft aan dat enkel overdag en in meetpunten aan de overzijde van de Leie een overschrijding van de richtwaarde zal optreden te wijten aan losverrichtingen van schepen en vrachtwagens. De aangelegenheid wordt opgevolgd via controlemetingen door de exploitant uit te voeren tegen einde 2002.

(...)

Overwegende dat in de update van de geluidsbeheersingsmaatregelen van 17 mei 2002 blijkt dat de meeste maatregelen uitgevoerd zijn; dat uit een plaatsbezoek blijkt dat de geluidssanering gefinaliseerd wordt in augustus 2002; dat hierna opnieuw een vergadering van de overlegcommissie gepland is; dat het aangewezen is dat er nog een evaluatie plaatsvindt van het geluidaspect na het beëindigen van de sanering; dat dit kan door een volledig akoestisch onderzoek op te leggen als bijzondere voorwaarde;

(...)

Overwegende dat aanvullend op de geluidssaneringen, besproken in het evaluatieverslag van de afdeling Milieu-inspectie, de beperking van de geluidsemisatie ook dient te gebeuren met organisatorische maatregelen, zeker gezien het hier een continu bedrijf is gelegen in de stadskern; dat in het besluit van de bestendige deputatie van 24 augustus 2000 (bijzondere voorwaarden nrs.

24 en 28) geen beperkingen zijn voorzien voor de uren van aan- en afvoer; dat het bedrijf meedeelt dat in de huidige toestand volgend regime gevolgd wordt:

- Weekregime:

Aan- en afvoer via waterweg: 7u tot 22u

Aan- en afvoer via wegtransport: 6u tot 22u

- Zaterdagregime (uitzonderlijk): aan- en afvoer tussen 7 en 21u;

dat het laden van de eigen wagens op de bedrijfsterreinen 's avonds en 's nachts kan gebeuren, uiteraard mits het respecteren van de geluidsnormen, zoals hoger reeds uitvoerig besproken en mits de vrachtwagens pas na 6 uur vertrekken; dat dit regime als vergunningsvoorwaarde wordt verankerd;

(...)

Overwegende dat de reeds opgelegde en nu bijkomend opgelegde bijzondere voorwaarden een aanvaardbare exploitatie in deze dicht bebouwde omgeving moeten garanderen; dat na afronding van alle onderzoeken en saneringen (geluidssaneringen, onderzoek stofneerslag, haalbaarheidsstudie vervoer via waterweg, ...) ambtshalve een evaluatie van de situatie kan gebeuren; dat dan, indien dit nodig zou blijken, ambtshalve nog bijkomende vergunningsvoorwaarden kunnen opgelegd worden;

Overwegende dat er bij gevolg aanleiding toe bestaat de vergunning definitief te verlenen mits opleggen van de noodzakelijk geachte voorwaarden (...).

Als bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt onder meer opgelegd:

“De geluidssanering wordt geëvalueerd door een volledig akoestisch onderzoek; het rapport van dit onderzoek wordt vóór 1 december 2002 ter evaluatie overgemaakt aan de afdeling Milieuvergunningen en de afdeling Milieuinspectie”;

3. Beoordeling

3.1. Algemeen

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Ernstig middel

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht, zoals opgelegd door artikel 17 van het

decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat hij stelt dat de motivering van de beslissing over de definitieve vergunning steun moet vinden in de vaststellingen met betrekking tot de inzet van de proefperiode; dat hij, met betrekking tot de geluidshinder, wijst op de verplichting voor de vergunningverlenende overheid om een evaluatieverslag te vragen (artikel 53bis, §2, van Vlarem I), en stelt dat de verwerende partij zich aan de hand van dit evaluatieverslag een definitief oordeel diende te vormen "over de vergunnings-aanvraag en meer bepaald of inzake geluidshinder de Vlarem-normen gerespecteerd worden"; dat hij vervolgt dat "uit het evaluatieverslag onomstotelijk blijkt dat de voorwaarden opgenomen in de proefvergunning niet werden nageleefd en geen afdoende concrete metingen werden uitgevoerd om te kunnen nagaan of de Vlarem-normen m.b.t. geluidshinder in casu gerespecteerd worden"; dat hij verder betoogt dat de overheid rekening zal moeten houden met de vaststellingen die tijdens de proefperiode "proefondervindelijk" gedaan zijn, zoniet zou aan het instrument van de proefvergunning elke zinvolle betekenis worden ontnomen, en dat zij bij de definitieve beoordeling van de vergunningsaanvraag bijzondere aandacht zal moeten hebben voor de redenen die haar ertoe gebracht hebben om de vergunning eerst op proef te verlenen en niet onmiddellijk definitief te vergunnen voor een langere vergunningstermijn; dat hij tenslotte voorhoudt dat het ontbreken van concrete meetresultaten bovendien het bewijs vormt dat door de verwerende partij een definitieve vergunning is verleend zonder zorgvuldig en behoorlijk onderzoek van de proefperiode;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij daartegenover het volgende stelt :

"De verwerende partij betwist (...) dat de definitieve vergunning slechts kon worden gegeven indien met mathematische zekerheid uit concrete meetresultaten van een akoestisch onderzoek zou blijken dat alle geluidsnormen op permanente basis werden nageleefd.

(...)

De vergunning op proef dd. 23 maart 2001 is het resultaat van een administratief hoger beroep dat werd aangetekend door de directeur van de afdeling milieuvergunningen Oost-Vlaanderen met als uitdrukkelijk doel de risico's van de externe veiligheid (stofexplosie) en van de geluidshinder tot de wettelijke en aanvaardbare niveau's te beperken. Het was meer specifiek de bedoeling van de directeur om inzake de beide probleempunten gestoffeerde saneringsprojecten te laten opstarten, met concrete en snelle uitvoeringstermijnen, en met bijzondere aandacht voor het feit dat de maatregelen op het vlak van geluid, deze inzake de externe veiligheid konden tegenwerken.

(...)

De inzet van de proefvergunning was derhalve dat de nodige sanering op vlak van (externe veiligheid en) geluid in de tijd zou worden geprogrammeerd en dat de verbetering zou worden geëvalueerd.

Er is echter geen reden om te zeggen dat de evaluatie van het specifieke geluid van de inrichting ten gevolge van de saneringsmaatregelen exclusief zou kunnen worden geëvalueerd op grond van een volledig akoestisch onderzoek.

(...)

(...)

Het behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de beslissingsnemende overheid om de relevante elementen van het dossier zoals samengevat in het evaluatieverslag, te beoordelen, en een eigen beslissing te nemen. Dit is precies wat is gebeurd. Het evaluatieverslag werd tijdig gevraagd, rapporteert op grond van de afstappingen ter plaatse, van de recentste rapporteringsgegevens van de deskundigen van de exploitant, confronteert deze rapporteringsgegevens met de zelf tijdens de inspectiebezoeken van mei 2002 vastgestelde feiten, en wordt voor wat dit alles betreft door de verzoekende partij niet op de minste wijze tegengesproken. Aldus geeft het evaluatieverslag de aanzet tot een definitieve vergunning, precies omdat het opzet van de vergunning op proef, met name het in uitvoering brengen van saneringsmaatregelen volgens een voorgeschreven tijdsschema, als geslaagd wordt beschouwd.

De verwerende partij heeft deze appreciatie correct gemaakt, en op volstrekt draagkrachtige motieven gesteund. De verzoekende partij onderzoekt deze motieven niet, maar beperkt zich, zoals gezegd, tot de vaststelling dat ze niet draagkrachtig kunnen zijn, omdat er geen concrete meetresultaten van een akoestisch onderzoek worden aangeleverd. De formeel aanwezige motivering wordt derhalve niet op haar merites onderzocht, en om die reden alleen al kan de verzoekende partij in haar kritiek niet worden gevolgd.

(...)

De proefperiode is geenszins betekenisloos geweest. (...) Op het vlak van de geluidshinder werden de meeste saneringsmaatregelen uitgevoerd, wordt de hand gehouden aan de finalisering voorzien voor augustus 2002 (dus nu al verleden tijd), wordt de evaluatie van de sanering door een volledig akoestisch onderzoek voor 1 december 2002 opgelegd (bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarde nr. 32) en wordt de opvolging van klachten over bijv. geluidshinder verankerd in de verbeterde werking van de overlegcommissie (bijzondere voorwaarde nr. 31) (zie evaluatieverslag en motivering van de bestreden beslissing, p.6).

Het kan niet worden aangenomen dat de proefperiode onwerkdadig is geweest, zodat het evenmin mogelijk is om de inzet van de proefvergunning te negeren. Dit is nochtans precies wat de verzoekende partij ongenueanceerd doet.

Tenslotte verwacht de verzoekende partij de controle op het bestreden besluit met de handhaving van de toe te passen en opgelegde milieuvorwaarden. Om te kunnen weten of het bestreden besluit met nuttig gevolg kan worden aangevochten, is het niet nodig dat concrete meetresultaten in de bestreden beslissing worden opgenomen. Dit verandert niets aan de toepasbaarheid van de normen (bijlage 2, VLAREM II), en kan ook geen aanleiding geven tot het hanteren van rechtsmiddelen tegen het besluit dat de meetresultaten vermeldt. Dit is een zuivere kwestie van handhaving, en de verzoekende partij weet wel hoe zij dit moet aanpakken.

Noch de formele motiveringswet, noch de materiële motiveringsplicht eisen dat in de bestreden beslissing concrete meetresultaten moesten worden vermeld. De verzoekende partij legt haar standpunt hierover niet uit”;

dat zij ook tegenspreekt dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze zou zijn genomen :

"Het bestreden besluit stelt gewoonweg vast dat de sanering ad hoc volstaat, en dat op het vlak van het geluid een controlemeting moet plaatsvinden. Dit is derhalve geen meting ten behoeve van een herziening of aanpassing van saneringsmaatregelen. De sanering op vlak van het geluid werd op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, dit is 22 augustus 2002, geacht te zijn voltooid, zoals het evaluatieverslag het aangaf. Het getuigt derhalve van een zorgvuldig besluit dat met alle elementen van het deeldossier geluid rekening werd gehouden en dat er louter tot zekerheid van de gerealiseerde sanering een evaluatiemeting wordt opgelegd, waarvan het verslag op 1 december 2002, dit is binnen de drie maanden na het besluit, moet kunnen worden overgelegd.

De inzet van de proefvergunning zou zijn miskend, en er zou eventueel onzorgvuldig bestuur zijn, indien de proef haar doel niet had bereikt, en er toch een definitieve vergunning werd afgegeven. Dit is manifest niet het geval, en dit is ook niet wat de verzoekende partij beweert. Zij beweert alleen dat het resultaat niet voldoende is aangetoond (cfr. betwisting pro forma van de simulatieberekening), quod certe non”;

3.2.3. Overwegende dat de tussenkomen partij stelt dat wanneer het risico of gevaar voor het milieu niet met voldoende zekerheid kan worden beoordeeld, hetzij omdat het een nieuwe inrichting betreft die op dat ogenblik nog niet geëxploiteerd werd, hetzij omdat het een nieuw procédé of toestel betreft waarvan de milieueffecten of veiligheidsrisico's nog niet gekend zijn, het aangewezen kan zijn een proefperiode op te leggen; dat zij verwijst naar de bestreden beslissing waar deze de inzet van de vergunning op proef opgeeft, ondermeer “evaluatie van de genomen maatregelen om de geluidshinder te beperken tot een aanvaardbaar niveau”, en stelt “dat de vereiste maatregelen en rapporteringsplicht werden opgenomen als bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden in de proefvergunning”; dat zij betoogt dat deze aspecten werden getoetst in de adviezen en door de verwerende partij werden geapprecieerd en beoordeeld in de bestreden beslissing en dat deze motivering voldoet aan de voorschriften van de door verzoeker geschonden geachte bepalingen;

3.2.4. Overwegende dat de op 23 maart 2001 op proef verleende vergunning op duidelijke en ondubbelzinnige wijze de verplichtingen oplegt het door de inrichting voortgebrachte geluid te evalueren door middel van een akoestisch onderzoek, de nodige saneringsmaatregelen te nemen en na uitvoering van deze laatste een tweede akoestisch onderzoek uit te voeren, waaruit moet blijken dat de geluidsnormen van Vlarem II steeds gerespecteerd worden; dat de bestreden beslissing een definitieve vergunning verleent, niettegenstaande er werd vastgesteld dat de sanering nog gedeeltelijk moest worden uitgevoerd, en ondanks het feit dat het

opgelegde akoestisch onderzoek na sanering niet werd uitgevoerd, en ook niet kon worden uitgevoerd, aangezien de sanering niet was voltooid; dat bijgevolg uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat de tussenkomen partij niet binnen de in de opgelegde proefvergunning termijn de sanering heeft uitgevoerd, en dat zij niet binnen de termijn het volledig akoestisch onderzoek heeft voorgelegd dat moest aantonen dat de sanering tot het gewenste resultaat had geleid; dat toch een definitieve vergunning wordt verleend, op basis van een simulatieberekening waaruit zou moeten blijken dat, eens de sanering zal zijn voltooid, de inrichting grotendeels zal voldoen aan normen die soepeler zijn dan deze die volgens de proefvergunning gelden; dat het middel ernstig is;

3.3. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.3.1. Overwegende dat verzoeker verwijst naar twee processen-verbaal die werden opgesteld naar aanleiding van klachten van zijnentwege wegens (vooral nachtelijke) geluidshinder, en van klachtenbrieven van andere omwonenden; dat hij stelt dat de exploitatie van de inrichting zijn leefkwaliteit ernstig aantast en dat hij en zijn gezin er toe zullen gedwongen zijn te verhuizen;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij vooreerst tegenwerpt dat verzoeker geen rechtsmiddelen heeft aangewend tegen de beslissing van 24 augustus 2000 van de bestendige deputatie en tegen de vervolgens door de verwerende partij in beroep op proef verleende vergunning; dat zij stelt dat deze beslissingen “basisbeslissingen” zijn en dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat “het nu bestreden besluit hem een op zichzelf beschouwd te onderscheiden bijkomend nadeel berokkent, laat staan dat dit te onderscheiden nadeel op zich zelf genomen ernstig en moeilijk te herstellen zou zijn”; dat zij vervolgt dat er enkel nog overdag een geluidsprobleem is, maar niet aan de zijde waar verzoeker woont en dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een ernstig nadeel lijdt, omdat zijn klachten te vaag en achterhaald zijn; dat verzoeker ter terechtzitting van 15 mei 2003 een in opdracht van de tussenkomen partij opgesteld verslag heeft neergelegd waaruit zou moeten blijken dat er enerzijds akoestische saneringsmaatregelen werden getroffen en anderzijds dat verzoeker weinig of geen geluidshinder ondervindt van de inrichting;

3.3.3. Overwegende dat de tussenkomen partij meent dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt weerlegd door het gegeven dat verzoeker “bijna twee maanden heeft gewacht” vooraleer de schorsing te vorderen; dat ook zij meent

een weerlegging van het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zien in het gegeven dat verzoeker noch de beslissing in eerste aanleg heeft bestreden, noch de door de verwerende partij aanvankelijk verleende vergunning op proef; dat zij verder uiteenzet dat het aangevoerde nadeel onvoldoende gestaafd is;

3.3.4. Overwegende dat de ernst van het nadeel niet wordt ontkracht omdat de vordering op het einde van de beroepstermijn zou zijn ingesteld; dat verzoeker, van wie bij het instellen van zijn vordering tot schorsing wordt verwacht dat hij ernstige middelen en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn verzoekschrift ontwikkelt, en die in beginsel geen nieuwe gegevens tijdens het verdere verloop van de rechtspleging mag aanbrengen, dan ook over de volledige wettelijk vergunde termijn moet beschikken zodat hij zijn vordering zo accuraat mogelijk kan formuleren; dat verzoeker er bij het verlenen van de vergunning na het verstrijken van de proefperiode mocht op vertrouwen dat de vigerende wetgeving en de door de vergunning op proef opgelegde voorwaarden zullen gerespecteerd worden, en dat de inrichting geen nieuwe vergunning zal bekomen wanneer dit decretaal of reglementair niet is toegelaten; dat verzoeker zich dan ook bij het verlenen van dergelijke nieuwe vergunning kan beroepen op nadelen die uit die vergunning voortvloeien, zelfs al heeft hij die nadelen ook reeds in het verleden ondervonden; dat in de bestreden beslissing zelf wordt vermeld dat het verslag van het volledig akoestisch onderzoek van juni 2001 concludeerde dat “de overschrijding van de geluidsvoorwaarden van titel II van het Vlarem vrij drastisch zijn, voor zowel de basisactiviteit op continue basis als voor laad- en los-verrichtingen die niet plaatsvinden ‘s nachts noch tijdens het weekend (...)”; dat aangezien het gaat om geluidshinder die dag en nacht doorgaat, ook in de weekends, en het bedrijf midden in druk bewoond woongebied is gevestigd, de hinder geredelijk als een ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat dergelijke voortdurende verstoring van het woonklimaat duidelijk niet achteraf herstelbaar is; dat uit het neergelegde verslag blijkt dat de geldende geluidsnormen nog steeds niet worden gehaald en dat er nog overschrijdingen zijn van de richtwaarden;

3.4. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. DOSSCHE MILLS & BAKERY in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw van 22 augustus 2002 houdende definitieve uitspraak, na een vergunning op proef, aan de n.v. DOSSCHE MILLS & BAKERY, om een vergunde graanmaalterij, gelegen te 9800 Deinze, Tolpoortstraat 40, verder te exploiteren en te veranderen door wijziging en uitbreiding.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H. E. BREWAEYS,
Mevr. A. WIJNANTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

E. BREWAEYS.